Szívében boldogult Klein József koporsója mellett bánatos érzéssel gondolhatunk az Úr szavaira, melyeket olvasandó bevezető szavaiul: [illegible] „Ha bemegyek arra a földre, melyet az Úr esküvel ígért ősöknek, az ígéretek szerint szántani és elültetni a termő magvakat, [illegible] hogy betegyétek takarítani a termését is." Most elmondhatjuk, hogy az ősapa betelesült az Úr szava: ő nagy alázattal, szívében bizakodó fáradozással munkálta meg élete szántóföldjét, lelkiismeretes gondosságával kiszórta el a termő magvakat, és be is gyűjtötte életmunkájának gazdag gyümölcseit. Hiszen sokszor tettük mi emberek bírálat tárgyává az ősök azon bölcs mondását, hogy a fáradozással arányban áll e földön a jutalom; sokszor vetettük mi emberek szemére szentkirályi szavakat ugyanezt, mert fáradozásunkkal nem tartottak arányosnak az eredményt, melyet elértünk e földön, ámde kérdem én: lehetséges-e nagyobb jutalom e földön, képzelhető-e nagyobb kincs ebben a halandó világban, mint emberszeretetünk tisztelete és szívünkhöz legközelebb állóinkat, családtagjainkat szeretni? Mivel oly szép a kis termő talajt ápolgatta s abban kiszórta el teljes odaadással a termő magvakat, annál elkövetkezik a boldog megelégedés ideje, amikor [illegible] betakarítja az éveken át tartó fáradozás gyümölcseit. És Klein József élvezte családjának, kisfiának s szeretőinek páratlan odaadású szeretetét. Az évek hosszú során át, míg a betegszék kínjai gyötörték az önfeláldozó hűséges szeretetével ápolta kisfiát s példás vagyonkodásával környezték szeretői; a szorongó fájdalmak közepette enyhítő balzsam volt égő szebeire az a végtelen szeretet, melyet szeretői el akartak onthatni minden szenvedésére, – vagyis családjának erős hűséges szeretetében nem annak termő magvaknak gyümölcseit élvezte-e, amelyek mint fény és mint apa lankadatlan fáradozással kiszórt el, hogy családfenntartó kötelességében erőszakolva bizonyságot adjanak a boldog szépére, kik legközelebb állottak szívéhez? De ő betakarította fáradozás gyümölcseit a családi élet szűk körén kívül is, mert élvezte polgártársainak bizalmát, melyet több évben ennek ő tisztelet jelzésére; több éven át mint eskütt szolgálta Ujpest közönségét s a legélénkebb odaadással vett részt kitűnő szellemi életünkben, hol úgy a kisfiú szerepében mint az ifjúsagban a valóságnak tagadó megfizetés kiszórtelét élvezhette. Nagyszerű állunk koporsója körül, midőn oly korán lehúzva távozik a munkásnap mindenéről, de nagy vigasz rejlik számodokra, szánodó szeretői az elhunytnak, abban a tudatban, hogy Ti az idő szépével biszkhattok a kedves halottól szeretve szántó te begyűjtöttek fiúi életed termését, bőven termett a Ti szivetekben a szeretet kalásza s önfeláldozó hűséggel körülvettétek sokszor fájdalmakkal teli évein. Ez a tudat enyhítsen szivetek bánatán, midőn e nagy eszmeszeretet erőbefoszó szeretetére az elhunyt emlékét ünnepkörünk.

Ujpesten 1907. május 10.

Klein József.

MTA KÖNYVTÁR ÉS
INFORMÁCIÓS KÖZPONT

Ven/11/134